

Stephanie True

BAROKK ZENE FRANCIA AKCENTUSSAL

Kuijken újra a BFZ-vel zenél
Zeneakadémia, 2015. november 27-28.

Kevés stílusosabb halálnevet képzelhet el magának egy muzsikos, mint hogy a saját karmesteri pálcája végez vele. *Jean-Baptiste Lully* így búcsúzott az élettől a szakma első „vértanújaként”: átszúrta a lábát a pálcával, a seb pedig elfertőződött. Franciaország egy zseniális zenészt veszített el, aki a Napkirály kegyenceként sokáig korlátlan ura volt a párizsi zenei életnek. Ebbe a világba, a francia barokk mámoros napjaiba hívja önöket a Budapesti Fesztiválzenekar, amelynek Barokk Együttesét ezúttal a régizene valódi nagyágyúja, a belga hegedűművész-karmester, *Sigiswald Kuijken* vezeti majd. A koncerten Lully Roland-szvitje mellett a másik barokk gigász, *Jean-Philippe Rameau* szellemes operájából készült *Platée*-szvitet is hallhatja a közönség, *Jean-Féry Rebel* muzsikája pedig egy fantáziavilágba csalogat. A francia kantáta megteremtőjének, *Louis-Nicolas Clément*-nak a szerzeményét a fantasztikus kanadai szoprán, *Stephanie True* adja elő, kecses korabeli táncmozdulatokkal fűszerezve előadását. ●

A KIRÁLYI PALOTA A KULTÚRA VÁRA

A Budavári Palota története 1686-tól napjainkig

Budapesti Történeti Múzeum - Vármúzeum, állandó kiállítás

Az újkori palota változatos történetét építészeti tervek, látképek, fényképek segítségével, a palota egykori dekorációjának és berendezésének itt-ott megőrződött emlékeit a legmodernebb technikákkal bemutattva idézi fel a kiállítás. 3D-s animáció érzékelteti a palota építési fázisait, érintőképernyők és múzeumpedagógiai állomások várják a látogatókat. A tárlaton látható két, az eredeti tervek szerint helyreállított falrekonstrukció, egy fehér-arany vörös brokát tükrös barokk falrészlet *Mária Terézia* fogadóterméből és a 19. század végi Hunyadi terem újrafaragott neoreneszánsz falburkolata *Benczúr Gyula*: Mátyás fogadja a pápai követeket című festményével.

A kiállítás végigviszi az érdeklődőket a palota három évszázados történetén, megtudhatjuk hogyan lett katonai létesítményből királyi palota, majd „a kultúra vára”, milyen stílusváltásokon, átépítéseken esett át napjainkig. A tárlat a jelenlét véget ér, de a történet folytatódik... ●

A főrség épülete, 1936.

A TÚLÉLŐ ÁRNYÉKA

Az El Kazovszkij-élet/mű

Magyar Nemzeti Galéria, 2016. február 14-ig

El Kazovszkij (1948–2008) a késő 20. század és az ezredforduló egyik legeredetibb és legszuggesztívebb magyar képzőművésze volt. Festőként, performerként, díszlettervezőként és – ma már tudjuk – költőként is hatalmas életművet hagyott hátra, amelynek ropant elevenségét és mélységeit a kortársak is azonnal fölismerték. A Magyar Nemzeti Galéria mintegy 400 művet bemutató kiállítása arra vállalkozik, hogy művészettörténetileg pontosabb képet rajzoljon mindarról, amit *El Kazovszkij* fájdalmasan korai halálával örökölni hagyott.

A kiállítás egymástól markánsan elkülönülő szekciói egy-egy karakteres metszetben villantják fel *El Kazovszkij* és művészetét. A rendezés nem állít fel közöttük fontossági sorrendet, illetve nem határoz meg a nézőknek egyértelmű bejárési útvonalat, inkább arra ösztönöz, hogy a labirintusszerű térben járkálva szokatlan összefüggésekre figyeljünk fel vagy ismerjünk rá.

A kiállítás az *El Kazovszkij* Alapítvány együttműködésével jött létre. ●

El Kazovszkij: Tengerparti balett, 1982. A. Gyűjtemény. Fotó: Áment Gellért